

[Hanne Reintoft.]

der er kun en hypotetisk mulighed for det i hvert tilfælde — en dansker repræsenteret, og får vi det, må han ikke repræsentere Danmark.

Det er de storslåede demokratiske forhold i fællesmarkedets organer forklaret kort og korrekt. Det er uhyre farligt for den kommende folkeafstemning, at et officielt organ i den grad tilsidesætter konkrete og grundlæggende oplysninger om Kommissionen, og det er lige ved at nærme sig det statsfjendtlige område.

På side 34 i den første pjece har vi et eksempel på, hvorledes handelssekretariatet bagatelliserer Danmarks bidrag til Fællesskabernes finansiering. Det nævnes blot ligesom henkastet, at man ikke kan forudsige størrelsen af den danske statskasses bidrag til fællesmarkedets budget. Men i pjece nr. 4 om landbruget står der på side 44, at merværdien ved salget af de vigtigste landbrugsvarer i 1969 ville have været på 2.786 mill. kr., hvis vi havde haft fællesmarkedspriser. Handelssekretariatet påstår altså, at vi vil få fuld gevinst af landbrugets konkurrenceevne i fællesmarkedet, og hvorfor påstår man det? Fordi man bare tillader sig at lukke øjnene for udgifterne og for den konkurrence, der påføres os ved, at hjemmemarkedet gives fri for udenlandske fødevarer. Man ved jo godt i handelssekretariatet, at udgifterne til finansiering af den fælles handelspolitik er på 20 milliarder kr., og heraf skal Danmark betale sin fulde andel på ca. 1 milliard kr. Man kender tallenes størrelsesorden, men for at bedrage befolkningen — for det er at bedrage — offentliggør man kun de tal, der betyder en merindtægt.

Den anden pjece er lige så mangelfuld som de øvrige og desuden ennemæssigt et fantastisk roderi. Toldunionen, der er det bærende element i Romtraktaten, får i denne pjece 1½ side. Der siges intet om, at vor eksport til EFTA er tre gange så stor som eksporten til EEC, og der siges intet om, at vi vil få en toldmur op gennem Øresund. Der står intet om forholdet til u-landene, og der står ikke noget om industrierhvervene i vores egnsudviklingsområder. Det er ellers unægtelig et interessant emne, og vi ved, at de bliver særlig hårdt ramt af den toldunion, vi kommer ind i. Der står

heller ikke et ord om, at mindst 90 pct. af jordens befolkning befinder sig uden for fællesmarkedet. Derimod får vi fortalt, at industrien får adgang til et marked med næsten 300 mill. indbyggere. Det er selvfølgelig meget rigtigt, men skal vi til at stille det op på den måde, kan man jo svare igen, at Commonwealthlandene har en befolkning på 800 mill. mennesker, så hvis det er antallet af indbyggere, der er det afgørende argument, må det være et argument for at holde sig uden for fællesmarkedet for at kunne handle med de 91 pct. af jordens befolkning, der ikke har været så idiotiske at begive sig ind i dette fællesskab.

Vedrørende arbejdskraften siges det side 5 i pjece 2, at tallene for reallønnen viser, at forskellen mellem Danmark og andre europæiske lande er ret lille. Det er heller ikke rigtigt. Reallønsforskellen er ikke ret lille, men ret stor. Den ligger 20-30 pct. højere i Danmark end i fællesmarkedet, der til oplysning for handelssekretariatet er noget andet igen end de andre europæiske lande. I pjecen står der heller ikke noget som helst om, at organisationsprocenten i fællesmarkedet er 55 pct. lavere end i Danmark, og at der findes over 20 forskellige fagforeninger i fællesmarkedet mod én i Danmark. Der siges heller ikke spor om, at arbejdernes retssikkerhed forringes ganske alvorligt som følge af de almindelige problemer, der pådrages alle fremmedarbejdere, ikke mindst de sproglige.

På side 27 fastslår handelssekretariatet meget flot, at etableringsretten inden for landbruget ikke giver anledning til væsentlige problemer. Det lille ord „væsentlige“ dækker over en formidabel række konsekvenser, og jeg må sige, at hr. Poul Schlüters bortforklaring af disse problemer i dag også nærmede sig det, der kan kaldes en vildledning af befolkningen.

Det ville være til gavn for de 12 pjecer, handelssekretariatet skal udgive, hvis man gjorde sig den ulejlighed at anføre tal nogle af de steder, hvor man siger at der ingen væsentlige konsekvenser er. Der foreligger i realiteten en meget alvorlig fare for, at vore landbrug og rekreative områder opkøbes af udlændinge. Handelssekretariatet har da også på side 25 nævnt Kommissionens direktivforslag fra den 3. februar 1969 vedrørende etableringsretten inden for hen-